

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν ἐδημοσίευσε τοὺς πίνακας ἐπὶ τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ κράτους διὰ τὰ ἔτη 1865, 1866 καὶ 1867. Τοὺς πίνακας τούτους συνοδεύει σύντομος ἔκθεσις, συνταχθεῖσα ὑπὸ τοῦ τμηματάρχου τῆς δημοσίας οἰκονομίας καὶ στατιστικῆς κ. Α. Μανσόλα, πρὸς εὐχερεστέραν κατάληψιν τῶν ἀριθμητικῶν δεδομένων τῶν γάμων, γεννήσεων καὶ ἀποβιώσεων.

Κατὰ τοὺς δημοσιευθέντας πίνακας ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου ἠϋξήσε κατὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη διὰ τῆς ὑπερβάσεως τῶν γεννήσεων ἐπὶ τῶν ἀποβιώσεων κατὰ 36,604 κατοίκων, ἥτοι κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίως ἀνα ἓνα κάτοικον ἐπὶ 110 : 64 κατοίκων, ἢ 0,90 ἐπὶ 100 κατοίκων. Ἐπομένως κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦτον, ἐν τῷ χρονικῷ διαστήματι 77 ἐτῶν καὶ 4 μηνῶν διπλασιάζεται ὁ λόκληρος ὁ πληθυσμὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ βασιλείου, ὥστε ὁ διπλασιασμὸς τῶν κατοίκων τῆς ἡμετέρας χώρας γίνεται

πολυ βραδύτερον μὲν τῶν τῆς Ἀγγλίας, Πρωσσίας καὶ Δανίας, πολὺ δὲ βραχύτερον τῶν τῆς Βαυαρίας, Γαλλίας καὶ ἄλλων τινῶν χωρῶν.

Ἀφ' ὧν τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Ἑλλάδος μόνῃ ἡ ἐπαρχία τῆς Ζακύνθου παρουσιάζει αὐξησιν ἀποβιώσεων ἐπὶ τῶν κινήσεων διὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη, καὶ ἡ Κέρκυρα διὰ τὸ ἔτος 1866 καὶ 1867. Τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶναι ἄξιον νὰ ἐλκύσῃ τὴν προσοχὴν τῆς τε κυβερνήσεως καὶ τῶν ἡμετέρων ἐπιστημόνων.

Οἱ συναφθέντες γάμοι κατὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη ἔχουσιν ὡς ἐξῆς. Κατὰ τὸ ἔτος 1865 συνήφθησαν γάμοι 9,224, ἥτοι 1 γάμος ἐπὶ 144 κατοίκων. Κατὰ τὸ ἔτος 1866 συνήφθησαν 8,558 γάμοι, ἥτοι 1 γάμος ἐπὶ 155 κατοίκων, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1867 συνήφθησαν 8,553 γάμοι, ἥτοι 1 γάμος ἐπὶ 155 κατοίκων.

Ὁ νομὸς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος κατὰ τὸ ἔτος 1865, ὁ νομὸς Ἀρκαδίας κατὰ τὸ 1866, καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1867 ὁ αὐτὸς νομὸς τῆς Ἀρκαδίας καὶ ὁ τῆς Κερκύρας ἔσχε τοὺς πλειότερους κατ' ἀναλογίαν γάμους, τοὺς δὲ ὀλιγωτέρους καὶ κατὰ τὰ τρία ταῦτα ἔτη ἔσχεν ὁ νομὸς τῆς Κεφαλληνίας. Τὴν κατυστέρησιν τοῦ νομοῦ τῆς Κεφαλληνίας ὡς πρὸς τοὺς συναπτομένους γάμους ἀποδίδει πολὺ ὀρθῶς ὁ κ. τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου εἰς τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν ναυτιλλομένων, οἵτινες, ὡς ἡμεῖς γινώσκομεν, πολλάκις νυμφεύονται εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν, καὶ εἰς τοὺς ἐπισυμβάντας σεισμοὺς ἰδίως διὰ τὸ τελευταῖον ἔτος.

Οἱ μῆνες κατὰ τοὺς ὁποίους συνάπτονται ἐν Ἑλλάδι πλειότεροι γάμοι εἶναι ὁ Ἰανουάριος, Ἀπρίλιος, Ὀκτώβριος καὶ Νοέμβριος. Οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τελοῦνται κατὰ τὸν μῆνα Μάρ-

τιον. Περίεργον ὅτι κατὰ τὸν Μάϊον, ὃν θεωροῦν οἱ δεισιδαίμονες ἀπαίσιον εἰς τοὺς γάμους, ἐν Ἑλλάδι τελοῦνται, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν δημοσιευθέντων πινάκων, πλείότεροι ἢ κατὰ τὸν Ἰούνιον καὶ Αὐγούστον.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων κατὰ τὸ ἔτος 1865 φθάνει εἰς 40,452, κατὰ τὸ 1866 εἰς 38,682, καὶ κατὰ τὸ 1867 εἰς 42, 370. Ἐκ δὲ τοῦ εἰδικοῦ κατὰ νομοὺς πίνακος προκύπτει ὅτι αἱ περισσότεραι γεννήσεις καὶ κατὰ τὰ τρία ἔτη ἔλαβον χώραν ἐν τῷ νομῷ Ἀρκαδίας, αἱ ὀλιγώτεραι δὲ κατὰ μὲν τὸ πρῶτον ἔτος ἐν τῷ νομῷ Ζακύνθου, κατὰ δὲ τὰ ἐπόμενα ἔτη ἐν τῷ νομῷ Κεφαλληνίας.

Ἐν Ἑλλάδι, ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις, ὑπερέχει εἰς τὰς γεννήσεις τὸ ἄρρεν φύλον. Κατὰ τὸ ἔτος 1865 ἡ ὑπέρβασις τῶν ἀρρένων φθάνει εἰς 1954· κατὰ τὸ 1866 εἰς 2, 242, καὶ κατὰ τὸ 1867 εἰς 2042. Ἡ ὑπέρβασις αὕτη τοῦ ἀρρενος φύλου παρατηρεῖται εἰς ὅλους τοὺς νομοὺς, πλην τοῦ τῆς Ζακύνθου, ἐν ᾧ κατὰ τὸ 1865 παρατηρεῖται ὑπέρβασις τῶν θηλέων κατὰ 10.

Νόθα τέκνα ἐγεννήθησαν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος 475, ἥτοι 1 : 18 ἐπὶ τοῖς 100, κατὰ τὸ δεύτερον 434, ἥτοι 1 : 13 ἐπὶ τοῖς 100, καὶ κατὰ τὸ τελευταῖον 573 ἥτοι 1 : 36 ἐπὶ τοῖς 100. Τὰς περισσοτέρας δὲ γεννήσεις νόθων τέκνων καὶ διὰ τὰ τρία ἔτη ἔχει ὁ νομὸς Ζακύνθου, τὰς ὀλιγωτέρας δὲ ὁ νομὸς Λακωνίας διὰ τὰ ἔτη 1865 καὶ 1867, καὶ ὁ νομὸς Ἀττικῆς διὰ τὸ ἔτος 1866.

Ἐκ τοῦ πίνακος τῶν ἀποβιώσεων ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1865 συνέβησαν 29,358 ἀποβιώσεις, ἥτοι 1 ἐπὶ κατοίκων 44 : 65· κατὰ τὸ 1866 συνέβησαν 27,408, ἥτοι 1 ἐπὶ 48 : 47 κατοίκων· καὶ κατὰ τὸ 1867, συνέβησαν 28,134,

ἦτοι 1 ἐπὶ 47 : 11 κατοίκων. Τὰς περισσοτέρας κατ' ἀναλογίαν ἀποβιώσεις ἔσχον κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1865 ὁ νομὸς Κερκύρας καὶ ὁ Ἀττικοβοιωτίας, κατὰ τὸ 1866 ὁ τῆς Ζακύνθου, Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος, καὶ κατὰ τὸ 1867 ὁ τῆς Κερκύρας καὶ Ζακύνθου. Τὰς ὀλιγωτέρας δὲ ἀποβιώσεις ἀριθμεῖ καὶ διὰ τὰ τρία ἔτη ὁ νομὸς Κεφαλληνίας. ὁ νομὸς τῆς Εὐβοίας διὰ τὸ 1865, ὁ νομὸς τῆς Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας διὰ τὸ 1866, καὶ ὁ νομὸς Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας διὰ τὸ ἔτος 1867.

Παραβαλλομένη ἡ Ἑλλὰς πρὸς τὴν Γαλλίαν, Ἰταλίαν καὶ τὸ Βέλγιον ὡς πρὸς τὰς συμβαινούσας ἀποβιώσεις, ἔχει ἀναλόγως ὀλιγωτέρας αὐτῶν, πλειοτέρας δὲ τῆς Ἀγγλίας.

Ὅ, τι αἱ τοιαῦται στατιστικαὶ εἰσὶ χρήσιμοι λίαν δὲν εἶναι ζήτημα. Εὐχόμεθα μάλιστα ὅπως ἐφεξῆς δοῖται πλειότερα ὥθησις εἰς τὸν κλάδον τοῦτον, διότι αἱ στατιστικαί, λόγου χάριν, ἐπὶ τῶν κατ' ἔτος διαπραττομένων ἐγκλημάτων καὶ πταισμάτων, τὰς ὁποίας εἰσέτι δὲν εἶδαμεν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἡ συμπαραβολὴ αὐτῶν χρησιμεύει πρὸς διάγνωσιν τῆς ἠθικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως, ἄνευ τῆς ὁποίας ὁ νομοδότης προχωρεῖ εἰς τὸ ἔργον του ὡς ναύτης ἄνευ πυξίδος.
